

# РЕШЕНИЕ

№ 290

гр. \*\*\*, 12.06.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – \*\*\*, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Дария Ив. Митева Маринова

при участието на секретаря Поля Г. Видолова  
като разгледа докладваното от Дария Ив. Митева Маринова  
Административно наказателно дело № 20234430200664 по описа за 2023 година

*Производството по делото е по реда на [чл. 58д и сл. от ЗАНН](#).*

Постъпила е жалба от Х. С. Б. от с.\*\*\*, обл.\*\*\*, ЕГН \*\*\*\*\* срещу НП №15-А-/22 от 02.09.22г на Началник РУ гр.Д.Митрополия към ОДМВР-\*\*\*, с което на жалбоподателя за нарушение на чл.87 ал.1 от ЗОБВВПИ на основание чл. 212 ЗОБВВПИ е наложено административно наказание: глоба в размер на 500/петстотин/лева.

В жалбата си до съда Х. С. Б. от с.\*\*\*, обл.\*\*\*, ЕГН \*\*\*\*\* излага доводи, че не оспорва изложените констатациите в НП и описаната фактическа обстановка.

Излага, че по обективни причини не е подал в срок документи за подновяване на изтичащото разрешително за оръжие ,тъй като бил във влошено здравословно състояние, като процесуалният му представител в съдебно заседание адв. В.К. представя медицинско направление за домашно лечение от 16.06.22г до 05.07.22г.

Моли съдът наказателното постановление да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно. Не претендира деловодни разноски.

Въззиваемата страна редовно призована, не изпраща представител, не взема становище по жалбата.

С оглед на събраните писмени и гласни доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа и правна страна:

На 02.08.2022 г., при подаване на заявление по образец до Началник РУ по постоянен адрес за подновяване на разрешително за носене, съхранение и

употреба на огнестрелно оръжие не е спазил едномесечен срок преди изтичането му да го подаде, което е нарушение на чл. 78, ал. 1 от ЗОБВВПИ. АУАН е предявен на нарушителя в деня на съставянето му, срещу подпис. В графата за обяснения и възражения нарушителят е отразил, че няма възражения.

Въз основа на АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление, в което е отразена същата фактическа обстановка и е възприета същата правна квалификация.

В хода на съдебното следствие са събрани гласни доказателства от разпитите на св. В. С. и св. М. М. се установява, фактическата обстановка пресъздадена от тях в АУАН. Съдът кредитира техните показания като логични и непротиворечиви, съответстващи на събраните писмени доказателства към преписката на административно наказващият орган. .

С оглед на така събраните писмени доказателства, съдът счита, че жалбата е подадена в срок, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е и основателна, но не поради посочените в нея мотиви за отмяна, поради което следва да бъде уважена, а наказателното постановление да бъде отменено. Съображенията за това са следните:

НП е незаконосъобразно, тъй като е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила.

В АУАН и НП не са спазени разпоредбите на [чл. 42, т. 3 от ЗАНН](#) и чл. 57, ал.1, т.5, предл.2 и 3 от ЗАНН.

Както в АУАН, така и в НП липсват основни елементи от обективната страна на нарушението, а именно място и дата на извършването му. Указана е единствено датата на извършване на процесната проверка и съставяне на процесния АУАН, но липсва датата, когато според актосъставителя жалбоподателят е следвало да подаде заявление за подновяване срока на разрешението си за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие, която безспорно е обвързана със срока на действието на това разрешение.

В обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение е посочена датата на издаване на разрешението, и до кога е валидно, но същото не е сторено в НП, за да се направи извод кога е изтекъл срокът на това разрешително и кога е следвало да се подадат документи за неговото подновяване. Нарушението е съществено по своя характер, тъй като датата на извършване на нарушението е елемент от неговият състав, който също подлежи на доказване.

Недопустимо е чрез тълкуване или предположение да се установяват датата на извършване на нарушението и мястото на извършването му. Не може чрез посочване на датата на извършване на проверката от служителите на РУ-Д.Митрополия (06.07.2022 г./ и сградата на полицията в гр. Д.Митрополия да се приеме, че именно на тази дата е извършено нарушението, както и че мястото на извършване е сградата на РУ-Д.Митрополия. Такава е и константната практика по решения на Административните съдилища в страната.

Налице нарушение на [чл. 42, т. 3 от ЗАНН](#) по отношение на АУАН и на чл.

57, ал.1, т.5 от ЗАНН по отношение на НП, което пък възпрепятства да се извърши преценка за давностните срокове по [чл. 34 от ЗАНН](#). Датата и мястото на извършване на нарушението освен, че са задължителни реквизити на АУАН и НП, същите индивидуализират пряко нарушението като такова, като непосочването им по ясен и категоричен начин винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като пряко рефлектира върху правото на защита на нарушителя.

Волята на АНО следва да бъде ясна и категорична, а не да се презюмира. Това процесуално нарушение е съществено и води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, тъй като същият не може да разбере кога е извършено нарушението, а оттам и невъзможността му да реализира правото си на защита в пълен обем.

Нарушени са разпоредбите на [чл. 42, т. 4 от ЗАНН](#) и [чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН](#), тъй като нито в АУАН, нито в НП е направено пълно и точно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е било извършено, а в НП и на доказателствата, които го потвърждават.

От обстоятелствената част на АУАН, възпроизведена в НП, не става ясно какво именно огнестрелно оръжие са имали предвид и какви видове боеприпаса и колко на брой административните органи и каква е връзката на това оръжие с жалбоподателя, както и от коя дата започва и на коя дата изтича упоменатия в двата акта едномесечен срок.

В конкретния случай, административно наказващият орган е приел, че е извършено нарушение по [чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ](#) като е преповторил изцяло изложените обстоятелства в АУАН, без да изследва въпроса какво нарушение е извършено и вината на нарушителя. Правилното описание на извършеното нарушение и обстоятелствата, при които е било извършено, както в АУАН, така и в НП, има съществено значение не само с оглед възможността на лицето, посочено като нарушител да организира защитата си, но и за възможността на съда да прецени законосъобразността на издаденото НП.

АУАН и НП не се ползват с доказателствена стойност в съдебното производство, и понеже нямат презумптивна доказателствена сила, обстоятелствата, изложени в тях, подлежат на проверка от съда.

С оглед на изложеното, може да се направи заключението, че административното нарушение в съдебния процес следва да бъде доказано с всички допустими доказателствени средства по НПК, а на самия акт за установяване на административно нарушение следва да се признава само значението на документ с процесуална доказателствена стойност, в съгласие с нормите на НПК (чл. 14, ал. 2, посочен по-горе), че доказателствата и доказателствените средства не могат да имат предварително определена сила. Да се приеме противното, освен горепосочените противоречия с норми от по-висш порядък ще доведе до недопустимо противоречие и с фундаменталния принцип в наказателния процес, установен в [чл. 16 от НПК](#): „Обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда.“

Пропуските представляват съществено процесуално нарушение, тъй като

поначало крие неопределеност на обвинението и нарушава правото на защита на обвиненото лице - арг. от Решение № 377 от 13.08.1983 г. по н. д. 355/80 г., ВС, II н. о. АНО не е констатирал пропусък да се опише в акта нарушението и е издал постановлението без да го индивидуализира по посочения от закона начин. Допуснато е процесуално нарушение по [чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН](#) и същото е съществено. Неопределеността в обвинението е останала и е непреодолима с оглед установените фактически обстоятелства. Липсата на точно описание на нарушението пречатства преценката за материалноправната законосъобразност на атакуваното НП. Впрочем, изложената неяснота на факти и приложим закон е в такава степен, че води до липса на предмет на доказване и обосноваване.

В НП е налице противоречие между мотиви, правна квалификация на нарушението и санкцията.

Както в АУАН, така и в НП е налице пълно несъответствие между релевиращи обстоятелства и правна квалификация. Установените фактически обстоятелства по никакъв начин не могат да се субсумират в нормата на [чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ](#), а оттам и с приложената санкционна разпоредба.

В обстоятелствената част на АУАН е прието, че в едномесечен срок жалбоподателят не е подал заявление за подновяване на срока на разрешителното си за съхранение, носене и употреба на късо огнестрелно оръжие в законоустановения срок. (Липсва излагане на обстоятелства за какво оръжие, до кого или къде следва да се подаде това заявление и до коя дата, за да може да се прецени правилно и мястото на нарушението и датата на извършване на нарушението с оглед преценката по [чл. 34 от ЗАНН](#).) Така словесно описано нарушението е квалифицирано като такова по чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ. Тази правна норма не съдържа състав на административно нарушение, не регламентира правно дължимо поведение и е неотнositима към съхранението, носенето и употребата на огнестрелното оръжие. Разпоредбата на чл. 87, ал. 1 не е императивна, а е диспозитивна, тъй като не вменява каквито и да е задължения за лицата, носещи или притежаващи оръжие, а само сочи каква е процедурата за снабдяване с тези документи. Неподаването на заявление за подновяване на разрешително в горния срок е бездействие, което не нарушава която и да било императивна норма от ЗОБВВПИ или поднормативен акт по прилагането му. След изтичане на срока, за който е издадено разрешителното за придобиване и носене на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, правното действие на това разрешително се прекратява, а правата на адресата по него се погасяват. Ако желае издаване на разрешение за нов срок, последният следва отново да установи, че отговаря на всички изисквания на закона и че не са налице пречки да му бъде издадено такова. За така словесно описано и правно квалифицирано нарушение е наложена санкция по [чл. 212 от ЗОБВВПИ](#), която е неприложима към словесно описаното и правно квалифицирано нарушение. Видно е, че е налице противоречие между словесното описание на твърдяното нарушение и неговата правна квалификация, както и с приложената санкционна норма. В случая при тълкуване на разпоредбата на [чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ](#) се

получава единствено възможността, която е предвидена пред собственик на огнестрелно оръжие, ноне и задължение към него. Ако собственик на оръжие реши да подновява своето разрешение, то следва да се съобрази с разпоредбата на [чл.87,ал.1 от ЗОБВВПИ](#). Нов същото време тази разпоредба не въвежда такова задължение, тя е една правна възможност.

При евентуално несъобразяване с нея, едно лице не осъществява състава на административно нарушение, а остава без валидно разрешение за носене на оръжие. И тогава, ако все още използва оръжието, осъществява състава на административно нарушение, но не и на такова по [чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ](#). Видно е, че разпоредбата на чл. 87, ал. 1 няма как да бъде нарушена от гражданин. Тя се отнася само до една правна възможност за отделния гражданин, с която той трябва да се съобрази единствено ако иска да поднови разрешителното си за носене на оръжие. Но в същото време не е длъжен да го стори, като последицата от това е невалидно разрешение за носене на оръжие. В случая законодателят не е предвидил изискването на [чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ](#) да се приема като административно нарушение на този текст. Така описаното нарушение се явява съществено, тъй като при неправилно приложение на материалния закон, съществено се нарушава правото на защита на жалбоподателя - вменява му се извършено нарушение, което не е извършил.

Поради горепосочените процесуални нарушения, които са съществени, е нарушено правото на защита на привлечения към административно наказателна отговорност, тъй като не може да научи в извършването на какво именно нарушение е обвинен, тъй като такова, конкретно индивидуализирано, липсва, и въз основа на какви доказателства, поради липса на описани такива. Налице е опорочаване на цялото административно наказателно производство. Нарушен е и строго формалният характер на административно наказателното производство, което се подчинява на строго регламентирани правила.

Отделно от това е ограничено и правото на нарушителя по [чл. 44, ал. 1 от ЗАНН](#) да даде аргументирани писмени възражения срещу съставения АУАН. Не се събраха доказателства, че жалбоподателят е извършил административно нарушение по смисъла на [чл. 6 от ЗАНН](#), което да ангажира административно наказателната му отговорност по [чл.87,ал.1 от ЗОБВВПИ](#). Не са налице доказателства за извършено от жалбоподателя деяние, което може да се квалифицира по [чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ](#). В тази посока няма мотиви за издаването на процесния АУАН (респ. НП) с такова съдържание. Съвсем бланкетно се твърди, че е извършено административно нарушение. В административно наказателното производство тежестта на доказване за извършеното административно нарушение и неговото авторство лежи върху административно наказващия орган, който следва да докаже, че съответното лице е извършило виновно деяние, което представлява административно нарушение и че то е установено от надлежен орган.

Водим от горното и на основание [чл.63, ал.1 от ЗАНН](#), съдът

## **РЕШИ:**

ОТМЕНЯВА НП №15-А-/22 от 02.09.22г на Началник РУ-гр.Д.Митрополия към ОДМВР-\*\*\*, с което на жалбоподателя Х. С. Б. от с.\*\*\*, обл.\*\*\*, ЕГН \*\*\*\*\*, за нарушение на чл.87 ал.1 от ЗОБВВПИ на основание чл. 212 ЗОБВВПИ е наложено административно наказание: глоба в размер на 500/петстотин/лева като незаконосъобразен.

Решението може да се обжалва в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Административен съд гр.\*\*\*.

Съдия при Районен съд – \*\*\*: \_\_\_\_\_